

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wier!

de zomer

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
FATIKA VAN BRONLAAK

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
GESPREK MET RUTGER

// BLZ 09 // LEKKER OP LOCATIE
VERSE EN EERLIJKE MAALTIJDEN

DeSeizoenen

jaargang 3 // editie 1 // juli 2019

Seizoenen voor... **Fatika**

Fatika is 48 jaar oud en woont al 28 jaar op Bronlaak! Ze is geboren in Marokko, maar ze komt uit Brunssum. Fatika heeft 2 broers Jasper en Bas die ze graag in Brunssum bezoekt. Fatika woont sinds 2010 in het woonhuis de Alicorn. Dat huis is dichtbij het Pinksterhuis, waar Fatika op woensdag ook werkt. Op de andere dagen is ze te vinden bij Papyrus en daar werkt ze graag in de tuin. Fatika heeft als hobby poetsen! Vooral stofzuigen doet ze graag. Maar ook winkelen, boodschappen doen, wandelen en biodanza (vooral de muziek) vindt ze leuk.

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie!

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking.

Kwaliteitsrapportage

In het kwaliteitsrapport over 2018 verzamelden we deze keer niet alleen de kwaliteitsgegevens, maar ook een aantal quotes van bewoners en verwanten. Een mooie quote is van Gina, die beschrijft hoe het op haar woonplek Bronlaak is:

"Toen ik hier de eerste keer kwam, wist ik al dat ik hier wilde blijven. Het is een kleine, hechte gemeenschap vol warmte en geborgenheid. Elke ochtend wensen we elkaar na de spreuk een fijne dag toe. Dat is een mooie manier om de dag te openen. En de jaarfeesten zijn heel gezellig. Je voelt door die feesten waar je in het jaar bent."

"We letten hier ook goed op het eten. Dat is biologisch. We eten gezond, dus niet te veel aardappelen of pasta, wel veel groente. En twee keer per week eet heel Bronlaak vegetarisch. Maar als je wilt, kun je ook elke dag vegetarisch eten."

"Er is nog iets wat hier anders is dan anders: we knutselen niet voor de hobby, het is echt werk. Wat wij maken, bijvoorbeeld in de kaarsenmakerij, wordt verkocht in de winkel. In de sociale werkplaats waar ik eerst zat, moest ik dingetjes in een zakje doen, en pinnetjes in een dingetje doen. Als je telkens achter elkaar hetzelfde doet, word je een soort robot. Het is veel leuker om creatief bezig te zijn dan geestdodend werk te doen in een sociale werkplaats. Dit werk hier is levend."

Het volledige kwaliteitsrapport is te lezen op onze website onder DeSeizoenen/ Kwaliteit en Veiligheid.

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans
Johannes Timmermans (pagina 6)
John Peters (pagina 9)
Barbara Schutte (pagina 10 en 12)
Jean Nieuwenhuis (pagina 11)
Opplage
600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451
Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900
Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531
Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Nieuwe ontmoetingen, gemeenschappelijke verbindingen

In de antroposofische zorgvisie van DeSeizoenen zijn ontwikkeling en verbinding kernbegrippen. De kunst is om deze begrippen steeds weer te beleven en waar te maken. Vaak helpen hierbij nieuwe ontmoetingen en verbindingen, zoals ik onlangs weer merkte.

Afgelopen mei kreeg Bronlaak een aantal dagen bezoek van een internationaal gezelschap dat zich inzet voor de gehandicaptenzorg in Europa vanuit een antroposofische mensvisie. Het was een bont gezelschap van zowel medewerkers als ouders/vertegenwoordigers van Europese antroposofische instellingen uit 14 landen. Naast hun vergaderingen en bijeenkomsten maakten zij natuurlijk ook kennis met Bronlaak als woon- en werkgemeenschap. De reacties waren buitengewoon positief. Het prachtige terrein en de verzorgde omgeving, de woonhuizen en het ‘leven’ in de werkplaatsen maakten grote indruk op onze internationale gasten. Het is natuurlijk altijd leuk om complimenten te krijgen, maar ik wilde weten wat hen nu zo inspireerde. In Duitsland zijn toch ook prachtige antroposofische zorginstellingen? Wat bleek? Vooral het onderlinge samen-leven van cliënten en het samen-werken tussen cliënten en met medewerkers, de ‘ontspannen relaties’ en het ‘meedoen’ van cliënten vielen op. Voor ons wellicht vanzelfsprekendheden, maar ik merkte aan medewerkers, bewoners en mezelf hoe belangrijk het is om ook van buitenaf ‘gespiegeld’ te worden; door ‘buitenstaanders’ waarmee je ook diep verbonden bent in een gemeenschappelijk ideaal.

Een andere inspirerende ontmoeting was op de ‘Netwerkdag’ van Verdandi. Hiervoor waren door de organiserende ouders/vertegenwoordigers en medewerkers ook de broers en zussen van de cliënten expliciet uitgenodigd. Naast de informele ontmoetingen – die heel waardevol waren – waren er ook workshops. Ik mocht als toehoorder aanschuiven bij een gesprek tussen de ‘brussen’. Ik was onder de indruk van hun verhalen en ervaringen. Ik hoorde broers en zussen vertellen hoe het leven met een broer of zus met een beperking hen had verrijkt, maar ook hoe belastend dit soms geweest is in het gezin. En hoe is het om zelf kinderen te krijgen als je van heel nabij weet wat het betekent als je een kind met een (zware) beperking krijgt? En wat als hun ouders de zorg voor hun broer of zus niet meer kunnen dragen? Het leverde mooie en intieme gesprekken op. En bij mij het besef dat deze broers en zussen een belangrijke rol spelen in het leven van cliënten en dat de afstand tussen ons als zorginstelling en hen vaak nog groot is. Maar op deze dag was er direct verbinding voelbaar als het over de gezamenlijke ervaring met cliënten gaat.

Kortom, vaak hebben we het in de antroposofische zorg over ‘de gemeenschap’. Goed om te beseffen en af en toe te kunnen ervaren wie allemaal verbonden zijn met en ook onderdeel uitmaken van deze gemeenschap!

Ruwe bolster, blanke pit

GESPREK MET RUTGER,
BEWONER OP BRONLAAK

// IN DEZE RUBRIEK
SPREKEN WE MEESTAL
MET VERWANTEN VAN
ONZE CLIËNTEN. MAAR
RUTGER IS PRIMA IN
STAAT OM ZELF ZIJN
WOORDJE TE DOEN.

*Rutger werd geboren
in Zuid Amerika*

Rutger is 38 jaar. Hij werd geboren in Zuid Amerika, maar groeide op in Sint Anthonis in een gezin met 4 zussen. Rutger ging naar de basisschool in Sint Anthonis en later naar het VSO (Voortgezet Speciaal Onderwijs) en MLK (Voortgezet onderwijs voor Moeilijk Lerende Kinderen). In die jaren woonde hij niet altijd thuis.

In november 1999 kwam Rutger op Bronlaak terecht. Hij woont er dus al bijna 20 jaar! Rutger: "Ik kende Bronlaak niet echt. Kwam er wel eens voorbij, maar ik riep altijd dat ik niet tussen die doelgroep wil wonen. Maar ik woon er nu toch. Ik heb het wel naar mijn zin, maar alles is wel steeds hetzelfde. Het mag het wel wat moderner, hipper op Bronlaak. Ik zou ook willen dat er meer mensen van mijn leeftijd waren om wat mee te ondernemen. Ik heb ook meer een klik met de jongere begeleiding."

Rutger woont sinds begin dit jaar in het huis Avalon. Samen met 3 andere mannen. Rutger wordt er gewaardeerd om zijn grapjes en zijn energie. Maar hij staat ook bekend om zijn heetgebakerdheid, wellicht ook mede afkomstig van zijn Zuid Amerikaanse roots. "Dingen die ik belangrijk vind of mensen waar ik van hou zal ik altijd verdedigen", vertelt Rutger. "Ik heb er wel beter mee leren omgaan. Mensen mogen duidelijk zijn, maar moeten niet gaan pushen, want dan ga ik er nog meer tegenin. Ik sta voor de dingen die ik zeg."

De moeder van Rutger is helaas overleden, de vader van Rutger woont in Oploo. En ook zijn zussen wonen in de regio. "Ik ben heel trots op mijn nichtjes", zegt Rutger. "En ik heb een vriendin. Zij woont ook op Bronlaak. In mei waren we 7 jaar bij elkaar. Ik vind het fijn om samen met haar leuke

dingen te doen. Eigenlijk hebben we elkaar door de jaren heen een beetje achtervolgd. Ik woonde op plekken waar zij later kwam wonen. Maar pas op Bronlaak leerden we elkaar kennen."

Door de week werkt Rutger van 09.00 – 13.30 in Rijkevoort bij An 't Hoag, een zorgboerderij met minicamping. "Ik doe daar allerlei klussen. Ik voer bijvoorbeeld de kippen en kloof hout. Daar word ik sterk van! Ik heb ook tijd voor mezelf nodig en daarom werk ik tot 13.30 uur, dan kan ik daarna mijn eigen ding doen."

Rutger houdt van leuke spontane ontmoetingen. Het liefst die waarin hij zijn fysieke kracht kan laten zien. "Ik buig graag allerlei materiaal, zoals spijkers, en ik vind het leuk om armpje te drukken. Ik zou ook graag met armpje drukken geld inzamelen voor de spierstichting. Zo kan ik wat voor anderen doen die het moeilijk hebben. Het gaat er om dat je iets geeft!"

Van de mensen om hem heen verwacht Rutger gelijkwaardigheid en oprechtheid. "Soms heb je even een knuffel, een schouderklopje of een arm om je heen nodig", zegt Rutger. "En het gevoel dat iemand echt meent wat

ie zegt. Het gevoel dat je echt contact hebt." Rutger is zelf ook attent naar anderen toe. Zo is hij degene die zijn trui uit trekt om onder het hoofd te leggen van iemand die een epileptische aanval krijgt. "Ik wil graag anderen helpen als ze het moeilijk hebben."

De antroposofie, dat zegt Rutger niks. Hij vindt het oubollig. "Daar heb ik helemaal niks mee", zegt Rutger. Maar hij is er wel altijd bij tijdens de smartlapavond op Bronlaak. "Ik houd van een feestje en zingen!" Meer in het bijzonder beatboxen. Voor degenen die niet weten wat 'beatboxen' is: Beatboxen is het door impuls geluiden nadoen van percussie. Daarbij houdt men de microfoon met beide handen tegen de lippen aan om ook met de ademhaling geluiden te kunnen voortbrengen. Het imiteren van het scratch-geluid van een draaitafel of het imiteren van elk denkbaar geluid kan gerekend worden tot de beatbox. Rutger kent het hele repertoire. "Beatboxen heb ik mezelf aangeleerd vanaf dat ik 8 jaar oud was. Ik ging er mee oefenen en ik kwam er achter dat ik dat kon", vertelt Rutger. Als bewijs laat hij een stukje van Michael Jackson's 'Billy Jean' horen en dat klinkt heel tof!

De Corisberg zoekt

Vrijwilligers

Op al onze locaties zijn vrijwilligers onmisbaar. Naast dat zij extra taken kunnen uitvoeren, zijn zij waardevol voor de vorming van de gemeenschap. Linda Savelsberg, coördinator van de vrijwilligers op de Corisberg, vertelt er meer over.

voelen bij mensen met een verstandelijke beperking. Zo zoeken we vrijwilligers die met een aantal bewoners willen gaan wandelen of zwemmen. Of een keer in de maand mee naar de disco gaan, of willen helpen met koken. Deze vrijwilligers zijn schaarser, omdat alle maatschappelijke organisatie op zoek zijn naar dit soort mensen.

Natuurlijk zijn alle handjes welkom. Dus als iemand graag vrijwilligerswerk zou doen, maar nog niet precies weet wat, dan zijn ze altijd welkom om met mij in gesprek te gaan. Er is zoveel te doen, dat er altijd wel een taak te vinden is die voor ons en de vrijwilliger zinvol is.

Vrijwilligerswerk bij de Corisberg is leuk!", vervolgt Linda. "Je maakt echt deel uit van de gemeenschap die door de bewoners, medewerkers en vrijwilligers samen wordt gevormd. We zijn eigenlijk een klein dorpje. We bieden daarnaast een prachtige werkplek, reiskostenvergoeding, korting op producten in de winkel, een kerstpakket, een attentie op de dag van de vrijwilliger en vrijwilligers worden uitgenodigd bij de jaarfeesten op de Corisberg. Je hoor er als vrijwilliger echt bij en je wordt gewaardeerd! We vragen wel een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG), waarvan de aanvraag wordt vergoed door de Corisberg."

"Op de Corisberg hebben we ongeveer 35 vrijwilligers", vertelt Linda, die al sinds 2011 op de Corisberg werkt, en sinds september vorig jaar coördinator van het vrijwilligerswerk is. "Die vrijwilligers werken bijvoorbeeld op de boerderij, bij de klussengroep, in de huizen, in de winkel of vervoeren cliënten in de bus van de Corisberg. De meeste vrijwilligers worden door het buiten leven en de dieren aangesproken. Op de boerderij hebben we dan meestal ook geen tekort aan vrijwilligers. Hoewel we voor het verzorgen van de dieren in het weekend nog wel mensen zoeken. Maar op dit moment zijn we vooral op zoek naar mensen die 'maatjes' willen zijn. Die zich betrokken

ALLE HANDJES ZIJN WELKOM!

Heeft u interesse in fijn vrijwilligerswerk? Of weet u nog niet precies wat u zoekt? U bent van harte welkom bij Linda Savelsberg voor een oriënterend gesprek. Neem met haar contact op via: LSavelsberg@deseizoenen.org of via 045-5412451 of 06-83105832.

IN HET VORIGE MAGAZINE VIER NAMEN WE AFSCHIED VAN NIC KREKELS, ALS LOCATIEMANAGER VAN ELIVAGAR. IN DEZE UITGAVE MAKEN WE KENNIS MET ZIJN OPVOLGER: ANITA MANDERS. ANITA HEEFT SINDE 2009 DE ROL VAN TEAMCOÖRDINATOR VERVULD EN IS DUS GEEN ONBEKENDE BINNEN ELIVAGAR. ANITA WIL ZICH INZETTEN VOOR HET BEHOUD VAN HET UNIEKE KARAKTER VAN DE ANTROPOSOFISCHE ZORG OP ELIVAGAR.

DE AFGELOPEN JAREN WAREN EEN MOOIE VOORBEREIDING OP DEZE FUNCTIE

KENNISMAKING MET LOCATIEMANAGER ANITA MANDERS

Anita is 35 jaar, woont in Stramproy, is getrouwd met Peter en heeft 2 dochtertjes, Lizzy van 6 en Lotte van 4. "Ik wist eigenlijk altijd wel dat ik iets in de zorg wilde gaan doen. Als kind zei ik dat ik chirurg of fysiotherapeut wilde worden", vertelt Anita.

Anita deed de opleiding SPH (Sociaal Pedagogische Hulpverlening), die nu Social Work genoemd wordt. Ze begon als persoonlijk begeleider in de zorg. Maar wist al snel dat het management in de zorg nog meer haar ding was. Anita: "Het regelen, organiseren en plannen vind ik heel leuk. Het overzicht behouden, protocollen en procedures bewaken, dat spreekt me aan. Dus naast de praktijk, ook het 'papierendeel' van de zorg. Toen ik als persoonlijk begeleider werkte, bij een andere organisatie, ben ik de opleiding 'Management in zorg en dienstverlening' gaan doen. En de afgelopen jaren heb ik naast mijn werk bij Elivagar de MBA (Master of Business Administration) opleiding in Breda gedaan. Die opleiding rond ik dit jaar af."

Anita: "Wat ik tijdens de MBA opleiding het meest geleerd heb, is het 'out of the box' denken. Ik heb ook meer inzichten gekregen in de bedrijfsmatige kant van de zorg. Tijdens zo'n opleiding heb je te maken met studenten van allerlei organisaties. De informatie die je mee krijgt is dus heel breed en divers. Het heeft ook veel gebracht voor mijn persoonlijke ontwikkeling. De afgelopen jaren waren dus een mooie voorbereiding op mijn nieuwe functie als locatiemanager van Elivagar!"

"Ik zou graag willen dat de medewerkers mij als manager omschrijven als toegankelijk, positief, energiek, met hart voor de mens, eerlijk en transparant en soms ook zakelijk en directief. De afgelopen jaren heb ik ook geleerd om wat meer te relativeren: uit te blijven gaan van de essentie en je niet teveel te verliezen in details."

Wat vindt Anita belangrijk voor Elivagar? "Onze cliënten staan voorop! Het allerbelangrijkste om goede zorg te kunnen verlenen zijn

onze medewerkers. Ik wil daarom veel aandacht en waardering aan onze medewerkers geven. Als zij goed in hun vel zitten en hun werk met plezier doen, straalt dat ook af op onze cliënten. Bovendien is het in deze tijd, waarin er een tekort is aan zorgpersoneel, ook nog eens heel belangrijk dat medewerkers graag bij je werken."

"De cliënten wil ik graag een helende omgeving bieden. Ik wil in dialoog blijven en zo samen een plek creëren waarin iedereen zich thuis en veilig voelt", besluit Anita.

Suikerfeest

EEN FEEST VAN BEZINNING EN VERBINDING

zelfbeheersing. Het versterkt je zintuigen. Soms gaan dagen aan je voorbij, maar tijdens de Ramadan ben je je weer meer bewust van je lichaam. De Ramadan is van origine ook bedoeld om je in te kunnen leven in de armen, die niet de luxe hebben om altijd te eten en te drinken."

Tijdens de Ramadan mag je alleen van zonsondergang tot zonsopgang eten. "Het is de bedoeling dat je dat met aandacht doet", vertelt Safa. "Je begint met een dadel. Dat is een voedzame vrucht die ook je bloedsuikerspiegel snel omhoog brengt. We eten 3 maaltijden. De eerste en de laatste zijn lichte maaltijden. Slapen doen we op momenten dat dat wel kan. Als dat kan ook overdag. Ik voel tijdens de Ramadan ook dat ik meer tijd heb voor dingen waar ik eerder niet aan toe kwam. Je hoeft namelijk niet bezig te zijn met eten. Dat geeft dus ook ruimte en bewustwording."

"Ik ben iemand die open staat voor andere levenswijzen en levensbeschouwingen. Van de jaarfeesten uit de antroposofie spreken het seizoensgebonden leven en de symboliek van de jaarfeesten me aan. In de winter keer je meer in jezelf, in de zomer ga je weer meer naar buiten. Bij het Sint Jansfeest gaat het om durf en bij Maria Lichtmis om het licht. Met respect voor een ander en voor de natuur. Dat zijn ook waarden die mij aanspreken."

"De Ramadan en het Suikerfeest brengt je als familie ook dichter bij elkaar. Het gaat om samen vasten, samen zijn, samen eten en samen praten. Dat wil ik graag ook met de gemeenschap hier delen", besluit Safa!

OP LOCATIE EINDHOVEN WERD OP 5 JUNI HET SUIKERFEEST GEVIERD. MEDEWERKER SAFA MES-KINI NAM DAARVOOR HET INITIATIEF. "HET IS NET ALS DE JAARFEESTEN UIT DE ANTROPOSOFIE EEN FEEST VAN BEZINNING EN VERBINDING."

Safa begon als stagiaire op locatie Eindhoven vanuit haar opleiding Medewerker Maatschappelijke Zorg. Ze wilde heel graag stage lopen bij een antroposofische organisatie in de gehandicaptenzorg. En zo kwam ze dus terecht bij DeSeizoenen. Safa: "Ik ging al naar een antroposofisch huisarts en mijn broer had zijn kinderen op de vrije school zitten. De antroposofie sprak me aan en ik wilde er meer over weten."

Na haar stage kon Safa blijven. Ze werkt nu voornamelijk in de Parakleet, het creatieve werkgebied. "De manier waarop er vanuit de

antroposofie naar mensen wordt gekeken past bij hoe ik daar zelf ook in sta. Met beide benen op de grond, spiritueel, maar toch aards. Het geloof dat er meer is dan wat we zien. En dat je verantwoordelijkheid neemt voor de keuzes die je maakt. Dat komt ook terug in de Islam. Daarbij komt ook dat ik al lang de wens heb om zo natuurlijk mogelijk te leven, dichtbij je zelf en de mensen om je heen.

Vorig jaar kwam Safa spontaan op het idee om het Suikerfeest ook te vieren met de bewoners. "Ik doe ook mee met de jaarfeesten die vanuit een Christelijke achtergrond komen. Ik vond het leuk om de mensen ook wat te laten zien van mijn geloof. We vierden het Suikerfeest met koekjes en Marokkaanse thee. Dit jaar heb ik wat meer voorbereiding gedaan. En de bewoners ook wat meer verteld over de Ramadan en het bijbehorende Suikerfeest. Het vasten tijdens de Ramadan is een periode om terug te gaan naar jezelf, het is een spirituele zuivering. Het vergt doorzettingsvermogen, wilskracht en

Het team van de keuken op Bronlaak bestaat uit vakinhoudelijk werkleider Huub Deckers en zijn medewerkers. Dagelijks bereiden ze 180 maaltijden voor de bewoners en overige cliënten op Bronlaak.

Verse en eerlijke maaltijden uit de keuken van Bronlaak

Huub werkt al 16 jaar op Bronlaak. Hij kwam er via omzwingingen terecht. Hij werkte in restaurants, een cateringbedrijf en een klooster, maar voornamelijk bij instellingskeukens van zorginstellingen. Door de jaren heen zag hij veel instellingskeukens verdwijnen. De catering werd steeds vaker uitbesteed. Huub volgde diverse opleidingen en deed veel ervaring op en dat maakte hem de juiste kandidaat voor Bronlaak.

Huub vertelt: “Ik was altijd al geïnteresseerd in natuurlijke biologische voeding. En dat is wat op Bronlaak belangrijk is. Ons menu wordt bepaald door het plantschema van de tuin, de jaarcyclus. Zo zijn er nu bijvoorbeeld raapstelen. Dat weet ik al ver van tevoren en daar speel ik met de menu's op in. Ook het vlees en de zuivel komen van de koeien en varkens op de boerderij. Verser

kan niet. De meeste producten komen van het land direct naar de keuken. Een deel kopen we in bij een biologisch dynamische leverancier en bijvoorbeeld brood komt van de Bakkertjes uit Sint Anthonis. We hebben heel weinig ‘waste’. Wat er over is gaat in de diepvries en hergebruiken we een volgende keer.”

“Op Bronlaak werken 2-3 cliënten mee in de keuken. Wij als keukenteam leren hen dus het vak. Daarbij houden wij rekening met de mogelijkheden van de cliënt. De een kan prima met drukte omgaan, de ander is meer in zijn element als hij op een rustige plek rauwkost kan snijden of bakjes mag vullen. We runnen hier een keuken, dus we moeten gewoon aan alle HACCP regels voldoen.”

Andreas is een van de cliënten die in de keuken werkt en breed inzetbaar is. Hij werkt er al zo'n 12 jaar, 4 dagen per week. “Ik vind het werk in de keuken heel leuk. Het is afwisselend. Ik maak de bakjes schoon, ik schrijf de dieetbakjes, help met de sauzen, en draai het vlees om in de pan. Soms is het moeilijk om rustig te blijven, want soms is het heel druk. Het ligt ook aan mijn stemming of ik de drukte op die dag aan kan. Ik werkte eerst ook op de boerderij, weverij, bij de

klussendienst en in de foyer. Maar de keuken vind ik het leukst! Ik vind het leuk om voor mensen eten te bereiden. Ook in mijn woonhuis kook ik wel eens. En dan kan ik wat ik hier geleerd heb toepassen”, vertelt Andreas enthousiast.

Tussen de middag is toptijd in de keuken. De bewoners van de woonhuizen komen met een karretje hun maaltijd halen. De medewerkers die in het logistieke deel van de keuken werken, verdelen dan de maaltijden, de rauwkost en de dieetbakjes. Huub: “Elke dag krijgen de cliënten soep en een hoofdgerecht of hoofdgerecht en een nagerecht. En vooraf rauwkost, om de spijsvertering op gang te brengen. Gemiddeld twee keer in de week koken we vegetarisch. In de weekenden koken de mensen in de woonhuizen zelf. Uiteraard hebben we rekening te houden met veel verschillende diëten. Omdat we heel puur koken met verse producten, niet kant en klaar, kunnen we ook gemakkelijk ingrediënten weg laten uit een maaltijd. Voor de toekomst zou ik het leuk vinden als we mensen een keuzemenu kunnen aanbieden.”

Bronlaak

Op 12 juni 2017 brak er een brand uit in 't Atelier in Loenen, het creatieve werkgebied van Verdandi. Dat was een heftige ervaring voor cliënten en medewerkers. Maar precies 2 jaar later is de nieuwbouw klaar voor gebruik! Sascha Dolleman, locatiemanager van Verdandi, vertelt.

't Atelier

HEROPENING VAN 'T ATELIER, CREATIEF WERKGEBIED VAN VERDANDI!

"In 2016 gingen we het gebouw van de eigenaren Erik en Elly Reith-Baart huren. Een prachtige plek voor ons. Maar we hebben er maar kort van kunnen genieten. Want in 2017 was er die brand. Gelukkig deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Maar de gebeurtenis maakte veel indruk op de cliënten en medewerkers."

De Ruiterhoeve in Warnsveld bood tijdelijk onderdak aan het creatieve werkgebied. "Dat was natuurlijk erg fijn. Maar we zijn ook blij dat we nu weer terug kunnen naar 't Atelier in Loenen. Het is een prachtige plek geworden. Alles is nieuw en licht. Erik en Elly hebben zich een slag in de rondte gewerkt om het nu af te hebben", vertelt Sascha.

"In 't Atelier werken we bijvoorbeeld met wol, vilt, wordt er getekend, gekleurd en papier geschept. Maar de nieuwbouw gaf ons ook de kans om opnieuw na te denken over de inrichting. Dat heeft ertoe geleid dat we nu ook een bakkerij hebben in 't Atelier. Op de Groote Modderkolk was de ruimte daarvoor een beetje te klein geworden. Nu gaan we 3 dagen in de week bijvoorbeeld de appeltaart en de Modderkolkjes in 't Atelier bakken. Daarna worden de producten verkocht via de theeschenkerij op de Groote Modderkolk.

Zo hopen we voor de toekomst drie mooie werkgebieden met elkaar in verbinding te brengen: de bakkerij, de theeschenkerij en winkel. De winkel moet echt helemaal

opnieuw opgepakt worden. Wellicht dat we dan in de toekomst ook wel biologisch brood gaan verkopen dat we in de bakkerij gebakken hebben.

't Atelier biedt ook ruimte voor het vieren van onze jaarfeesten. Zo wordt het een volwaardige toevoeging aan de Groote Modderkolk en Helios. We zijn heel blij dat we zo goed met Erik en Elly hebben kunnen overleggen over de inrichting. Het was een mooie samenwerking tussen hen, Verdandi, Anton Hunneman, onze vastgoed adviseur, en een antroposofisch architect. We vinden het heel fijn om zo'n mooie werkplek te kunnen bieden aan onze cliënten!

Zie ook het artikel op de achterpagina: een interview met Erik en Elly Reith-Baart.

"JULLIE HOREN HIER"

Sinds 2,5 jaar wonen Ria, Tom en hun pleegzoon Umit in een van de woonhuizen op locatie Overkempe in Olst. Een bijzondere samenwerking waar we hen graag over aan het woord laten.

Ria en Tom verwelkomen me in hun huis op nummer 92 op het terrein van Overkempe. Een heerlijk lichte woning met een flinke aanbouw en een prachtig uitzicht. Op Overkempe wonen naast de bewoners met een beperking ook mensen die graag deel uitmaken van de gemeenschap. De huizen zijn in eigendom van de woningstichting, maar Overkempe heeft wel de mogelijkheid om kandidaat-huurders hiervoor voor te dragen.

Ria: "Een aantal jaren geleden zijn we gestopt met onze zorgboerderij. We wilden graag met pensioen. We vonden opvolging en waren toen zelf op zoek naar een andere woonplek. Maar we hebben altijd in een gemeenschap gewoond en wilden eigenlijk weer zoiets.

Maar waar vind je dat? We hebben toen een aantal instellingen aangeschreven waar we wel graag zouden willen wonen. En Overkempe reageerde! Zij waren enthousiast over ons idee. Wij komen op het terrein wonen en willen daarbij ook nog wat terugdoen voor de gemeenschap. Er was toen niet direct een woning vrij, maar een half jaar later wel."

En zo kwamen Ria, Tom en Umit vanuit Brummen in Olst wonen. Tom: "Umit is 34 en woont sinds zijn 5e bij ons. We hebben altijd mensen opgevangen. Umit zou 6 weken blijven, maar is nooit meer weggegaan. En eigenlijk hebben we daarna ons leven om Umit heen gebouwd. Umit heeft een chromosoom afwijking en is ernstig beperkt. Hij leeft gewoon bij ons en wij hebben de zorg

over hem, maar hij neemt wel deel aan activiteiten en feesten hier." Ria: "Ik ben 67 en Tom is 71. We maken ons soms wel zorgen over de toekomst. Eigenlijk zouden we graag een jonger iemand vinden die ons af en toe eens helpt met Umit en later eventueel deze woning en het curatorschap kan overnemen. Een andere optie is dat hij hier op Overkempe gaat wonen in een van de groepshuizen."

Ria en Tom zijn ook nog heel actief op Overkempe. Ze helpen op de boerderij en Ria helpt bij klusjes die komen kijken bij de organisatie van de jaarfeesten. Hun burens zijn cliënten die meer zelfstandig wonen. Ze helpen deze bewoners met de tuin en gaan met ze wandelen. Ook komen andere bewoners op bezoek als Umit euritmie- of muziektherapie krijgt. "Dan kunnen ze er samen van genieten", zegt Ria. "Zo dragen we ons steentje bij aan de gemeenschap. In het begin was het best even wennen. Van een druk leven op de zorgboerderij naar meer rust hier. Maar het bevalt ons heel goed. Vrienden zeggen wel eens tegen ons: jullie horen hier."

Ronald van Aalten, locatiemanager van Overkempe, over Ria, Tom en Umit: "Enkele jaren geleden kwam deze unieke vraag bij ons binnen. 3 bijzondere mensen die graag deel wilden uitmaken van onze gemeenschap. En daar, vanuit hun ervaring en ontwikkeling, ook een bijdrage aan wilden leveren. Na onze eerste kennismaking was voor iedereen gelijk duidelijk dat we dit mogelijk wilden maken. En dat is gelukt. Wij zijn heel blij met deze mooie samenwerking!"

Vierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

INTERVIEW MET ERIK EN ELLY REITH-BAART

Erik en Elly Reith-Baart zijn de eigenaren van het gebouw waarin het creatieve werkgebied van Verdandi is gevestigd. Op 12 juni 2017 ontstond een brand in het gebouw en moest het als verloren worden beschouwd. Precies 2 jaar later is de opening van de nieuwbouw gevierd en is het creatieve werkgebied van Verdandi weer in bedrijf. Erik en Elly hebben er hard voor gewerkt!

Erik en Elly komen oorspronkelijk uit Den Haag. Ze zijn beiden leerkracht en zochten in 1998 naar een plek om een school te starten die past bij hun visie op onderwijs. Ze stuitten op een oud gebouw in Loenen, "dus betaalbaar". Erik: "We begonnen als een particuliere basisschool, 10 jaar lang, want om subsidie te krijgen moet je eerst bewijzen dat je initiatief haalbaar is. In 2008 kregen we subsidie voor 5 jaar. Daarna moesten we helaas stoppen, omdat je, om de subsidie te behouden, 200 leerlingen moet hebben op de peildatum. Jammer, want bij de onderwijsinspectie behaalden we altijd een goede score."

De visie van Erik en Elly is nog een stapje anders dan die van de Vrije Scholen. Erik en Elly: "Wij noemden ons geen leerkracht, maar begeleider. We gaan uit van een mens-mens verhouding. We vinden de intrinsieke motivatie van het kind belangrijk. Als een kind zich gelukkig voelt en in beweging kan blijven, wil het leren. Die ontwikkeling gaat alleen niet altijd in het ritme zoals een reguliere school dat aanbiedt en verwacht. Een kind mocht bij ons dus zijn eigen leer pad vormgeven. Daarbij hielpen de kinderen uit de verschillende leeftijdsgroepen elkaar. Leerstof werd pas aangeboden als een kind daar aan toe was. Onder dwang leren is weinig effectief: gras gaat ook niet harder groeien als je er aan trekt."

Erik: "Ons initiatief eindigde dus helaas. Het pand heeft een maatschappelijke bestemming. We boden het te huur aan en daar reageerde DeSeizoenen op. Een fijne huurder die helemaal bij ons en de bestemming past. Maar toen was er helaas die brand." "We voelen nu de blijheid weer", vervolgt Elly. "Maar het was een soort rouwproces. Het gebouw vertegenwoordigde toch bijna 20 jaar van ons leven. Het heeft ons veel energie gekost, de gesprekken met verzekering, gemeente en de voorbereidingen. Maar uiteindelijk is het allemaal toch vrij snel gegaan. We zijn in oktober 2018 gestart met de bouw en op 12 juni van dit jaar zijn we weer geopend." Daarvoor hebben Elly en Erik ook zelf de handen uit de mouwen gestoken. Zo maakten ze zelf het mooie houten plafond en legden ze de tegels op de vloer. "We hadden goedkoper kunnen bouwen, alleen wilden we ook dat het fraai en comfortabel zou zijn. Alles is nu ook onderhoudsvriendelijk. Dus uiteindelijk is het een verbetering geworden", vertelt Erik. "In de brand, uit de brand", lacht Elly.

IN DE BRAND, UIT DE BRAND

DeSeizoenen